

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K
3/4 . . . 10 „

Posamične številke stanejo 10 vin. V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštah zvez“. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo

nahaja v Gosposki ulici št. 7 Gorici v I. nadst. na desno.

Upraviništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Oglasi in poslanice se računijo po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat 6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Klerikalni grehi iz deželnega zbora. Škoda vinogradnikom

V soboto smo povedali, da je stavil klerikalni državni poslanec Fon — prisiljen, ker se klerikalci bojijo novih deželnozborskih volitev — interpelacijo radi nameravanega zvišanja državnega prispevka k brezobrestnim posojilom za vinogradnike, katerim je trtna užnčila vinograde.

Torej vlada je tako prijazna, da hoče znižati državni prispevek v pomoč potrebnim vinogradnikom!

To ima svoje posebno ozadje.

Vlada je v stiskah. Državni proračun za leto 1911. izkazuje sicer majhen prebitok, ali je le fiktiven; lani je kazal proračun velik primanjkljaj. Pozna se, da smo izdali milijone za aneksijo ter da rastejo troški zlasti za oboroževanje. Zato pa ščipije vlada, kjer le more. In ščipije celo pri podpori za vinogradnike. Ščipije pa v prvi vrsti tam, kjer sluti, da nekako sme kaj odščitniti, videč, da prave uneme za ono, čemur hoče kaj odvzeti, ni že tam, kjer bi morala biti v prvi vrsti.

V prvi vrsti pa bi se moral zavzemati za naše trepeče vinogradnike naš deželni zbor.

Ali odkar vladata v njem dr. Pajer in dr. Gregorčič, tesno združena, radi bagatelizirajo nujne potrebe, denar pa je na razpolago za kake druge manj nujne ali pa nepotrebne reči.

Vinogradnike bagatelizirajo v deželnem zboru odkar obstoji slovita zveza; no, ker pomoči so potrebni v glavnem slovenski vinogradniki! Da bi se pa kaj izdatnega storilo za slovenske vinogradnike, ko slučajno ni poveda dati hurlanskim vsaj enakega zneska, to pa ne gre. To bi bil kardinalen pregrešek proti paragrafom Pajer-Gregorčičeve zveze.

Markerjevi zapiski.

Povest. — Spisal L. N. TOLSTOJ.

(Dalje.)

»Poglej,« pravi »kakšno nožico da ima ona tam. Ne, kaj nožica? Ali njene kite, kako so krasne.«

Na igro seveda ne gledata, le med seboj se vedno pogovarjata. Le Fedotka pazi na igro in igra, ne ozira se na nikoga, ta dva pa igrata napačno, ali pa sta popolnoma zase. In od vsakega dobi po šest rubljev. S knezom ima Bog zna kake račune, nikdar ne plačata drug drugemu denarja, a Nehljudov je vzel dva zelena bankovca in mu jih je dal.

»Ne,« pravi, »od tebe nočem denarja vzeti. Nastavi, igrala bova še navadno partijo: quitte ou double, to se pravi, ali dvoje ali nič.«

Postavil sem kroglice. Fedotka je imel prednost in začela sta igrati. Nehljudov udarja z vso močjo, da bi se pobahal; drugikrat pusti kroglico, »ne,« pravi, »nočem, je preveč lahka.« A Fedotka ne izpusti cilja izpred oči, se zna prilagoditi. Seveda je igral prikrito, da je dobil partijo, kakor nepričakovano.

»Nastavi,« reče, »še enkrat za vse,«

»Nastavi,«

Odprimo n. pr. poročila deželnozborskega zasedanja leta 1907. Takratni deželni poslanec Strekelj se je z živo besedo zavzemal za to, da bi se znesek 20.000 K za vinogradnike zvišal na 40.000 K. Povedal je v primeri, da na Štajerskem, kjer ima vinogradstvo manjši pomen kot na Primorskem, dajajo za povspeševanje vinogradov mnogo več nego pri nas, namreč 200.000 K. Štajerska daje kolči, brezobrestna posojila in premije. Takratni laški poslanec Marani je rekel, da 20.000 K res ni dosti ter dostavil gledé Štajerske, da jej daje vlada velike, celo izredne podpore. Takratni poslanec dr. Treco je povdarjal prav umestno, da ko bo vlada videla, da je dala dežela večji znesek, stori tudi ona isto. Nazadnje se je bil oglasil še ranjki Holzer, ki je predlagal povišek od 20.000 na 25.000. Njegov predlog je bil tudi sprejet. — Klerikalci so ves čas molčali.

Toliko se hrupijo, kako koristno za kmeta da je njihovo delovanje, ali ob takih-le prilikah pokažejo, kako v resnici ni prav nič koristno njihovo delovanje za kmeta!

Letos so zborovali zavezniki sami med seboj ter delali, kar so hoteli. In kaj slišimo sedaj? Da hoče vlada, katera že tako po mačehovsko skrbi za naše vinogradnike, celo znižati prispevek za obrestna posojila.

Seveda! Vlada vidi, da v deželnem zboru goriškem se bagatelizira vprašanje o pomoči vinogradnikom, vidi, da dovoljuje deželni zbor kar najmanjše zneske za vinogradnike, prav kakor da bi se bal, da bi potem država ne dala preveč, zato pa si misli vlada, da sme znižati prispevek našim vinogradnikom. Skopost deželnega zbora nasproti vinogradnikom škoduje v glavnem na to stran, da vlada postopa nasproti našemu vinogradniku drugače kakor po drugih krajih. Če bi bilo v deželnem zboru pravo zanimanje za povzdigo vinogradništva ter bi se potem tudi pri vladi od strani deželnega odbora interveniralo za potrebne prispevke, pa bi

Zopet je priigral.

»Iz malenkosti se je začelo,« pravi; »nočem od tebe mnogo dobiti. Ali pojde za vse?«

»Pojde.«

Naj bo, kakor hoče, petdeset rubljev je bilo škoda; a Nehljudov že sami prosi: »daj za vse.«

Igra se je nadaljevala, čim dalje, tem više, dvestoosemdeset rubljev je že priigral od njega. Fedotka pozna zvijačo: navadno partijo zaigra, a ogel dobi. In knez sedi in vidi, da je postala stvar resna.

»Assez,« pravi, assez!»

Ta, da bi nehaj! ... vedno povišata stavek.

Konečno je prišlo tako daleč, da je moral plačati Nehljudov pet sto in še nekaj rubljev. Fedotka je položil kij, rekoč:

»Ali še ni dosti? Jaz sem že utrujen.«

Ali pripravljen je igrati do zore, da bi le denar dobil: politika seveda. Temu pa se še bolj ljubi: »nastavi, nastavi.«

»Ne,« pravi, »Bog mi je priča, da sem utrujen. Pojdimo gor, tam se lahko revanžirajš.«

Na vrhu namreč je pri nas gospoda igrala karte.

Od tega dneva naprej ga je Fedotka tako ujel v mrežo, da je začel vsak dan k

ne čuli tega, da se namerava zadati nov občuten udarec našemu vinogradništvu.

Kaj pomaga sedaj Fonova interpelacija? Nič! Vlada se lahko sklicuje na deželni zbor in odstriže velik kos podpore, katero ima dobiti vinogradnik.

Delovanje deželnega zbora pod slovo zvezo je škodljivo na vse strani, zlasti pa za našega kmetovalca. Grehi klerikalcev so veliki in rodijo le zlo in zopet zlo. Nedorodna Fonova interpelacija jih ne more izbrisati.

Vinogradniki pa naj sodijo prav: kje so pravi krivci, da se z našimi vinogradniki postoj še slabše kot po mačehovsko.

Papež Pij X. in Avstrija.

Razkritja rimskega policijskega komisarja.

Pod tem naslovom prinaša dunajska »Zeit« od sobote sledeči članek:

Rim, 2. dec. (priv. brz.)

»Tribuna« prinaša izvešček iz senzacionalne knjige, katero v kratkem priobči dosednji milanski policijski ravnatelj Bondi o svojem prejšnjem delovanju kot rimski policijski komisar. Knjiga vsebuje zelo zanimiva razkritja, ki so tem bolj avtentična, ker je imel Bondi v Rimu specialno nalogo, nadzorovati vatikanske palače in ker je prišel radi te svoje službe vsak dan v dotiko z vatikanskimi krogi.

O potovanju nemškega cesarja Viljema II. pravi komisar, da so snatrali nekateri v Vatikanu dejstvo, da je pripeljal cesar s seboj svojo lastno ekvipažo, kot nekako počaščenje, drugi so pa videli v tem fino ironijo nemškega cesarja.

Bondi omenja tudi znane dogodljaje, ko je izrekel kardinal Puzina veto od strani Avstrije proti izvolitvi Rampolle papežem in zanikuje trditev, da bi bila Italija pri tem vetu udeležena. Iz gotovega vira lahko zatrjuje, da se ni mnogo brigala italijanska vlada za osebo novega papeža.

nam zahajati. Igra dve partiji, potem pa gor, brž gor.

Kaj da se je tam pri njih godilo, sam Bog vedi, le toliko je gotovo, da je postal popolnoma drugačen človek in je bil s Fedotko vedno skupaj. Prej je hodil moderno, čedno oblečen, z nakodranimi lasmi, sedaj je le še zjutraj v redu; kakor hitro je bil na vrhu, pride nazaj — in ni več sebi podoben!

Nekoč pride tak od tam s knezom, bled, ustne mu trepečejo in nekaj se prepira z njim.

»Ne trpim, da bi on govoril o meni (kako je že rekel?) — da sem »nedelikat« in da ne bo z menoj igral. Plačal sem mu deset tisoč, torej bi moral biti on v pričo drugih previdnejši!«

»E, pusti,« reče knez, »ali je vredno jeziti se na Fedotko.«

»Ne,« pravi, »jaz tega tako ne pustim.«

»Nehaj,« odvrne knez, »kako je možno, se tako daleč ponižati, da bi imel s Fedotko afero?«

»Ali navzoči so bili tuji.«

»Kaj, tuji? Torej, če hočeš, ga takoj prisiliš, da te prosi odpuščanja?«

»Ne,« odvrne ta.

In zagodrnjala sta nekaj po francošk, nisem jih razumel. In kaj se je zgodilo? — Še tisti večer so s Fedotko sku-

Globok utis napravlja Bondi-jevo pripovedovanje o neznanski duševni razburjenosti, v katero je spravila papeža Pija X. vest o opustošenju Messine o priliki potresa. Papež je vskliknil: »Jaz moram v to nesrečno mesto, in, če treba, incognito (nepoznan). V kolikor morem, hočem pomagati in tolažiti!« Pri teh besedah je bil cel Vatikan razburjen. Drž. tajnik, monsignorji in dvorjaniki, sploh cela papeževa okolica je morala uporabiti vsa sredstva od prisrčnega prigovarjanja do prepričevalnih prošnji, da je odvrnila papeža od njegovega namena. (Ako bi šel namreč papež iz ikana, potem ne bi mogli več njegovi podložniki govoriti o »vatikanskem jetniku,« in na ta način bi bil okrajšan papež in njegova blagajna za velike svote, katere nabira zanj preprosto ljudstvo, ker misli res, da je papež jetnik.)

Zanimiva je nadalje vest, kako si je znal vzgojiti komisar Bondi med vojaški Švicarske garde uslužne prijatelje in informatorje. Večkrat se je zgodilo, da je policija prišla v dotiko s papeškimi Švicarji, ki so bili v civilu, ko so se napili zunaj Vatikana in se napiti vračali v Vatikan. Mesto, da bi zaprl komisar Švicarje, jim je pregledal vse kazi, kar je na Tellove muke tako učinkovalo, da so prostovoljno povedali komisarju vse, kar se je godilo v Vatikanu in da so postali na ta način zelo sposobni informatorji italijanske policije.

Drugo mesto teh razkritij kaže papeža Pija X. kot prijatelja irredente. Kakor poroča Bondi, je naprosil avstrijski cesar svoj čas papeža, naj vpliva na škofo in župnike neodrešenih dežel vstevši Dalmacijo in Istro, da bodo delovali v blaženje irredente in da ne bodo agitirali s prižnice. Isto tako je naprosil cesar papeža, naj ukaže benečanski duhovščini, da konča svojo agitacijo v Tridentu in Trstu. Napež je na to odgovoril z: »Ne!« Vkljub tej odklonitvi je cesar ponovil prošnjo in slednjič odpoklical svojega poslanika pri Vatikanu, grofa

paj večerjali in zopet je nastala tesna prijateljska zveza.

Prav. Drugič pride sam.

»Kaj,« vpraša, »ali igram dobro?«

V našem poklicu je kajpada treba, se po vsakem ravnati, pa rečeš: »Dobro.« A kakšen »dobro!« Udari slepo, o preračunjenju ni govora. In od tistega časa dalje, ko se je spustil s Fedotko v igro, je začel igrati vedno za denar. Prej ni hotel za nič — ne za jed, ne za šampanjec. Zgodilo se je, da je rekel knez:

»Igrajva za butiljko šampanjca.«

»Ne,« odgovori, »ukažem ga rajše tako prinesiti. Hej! prinesi butiljko.«

A sedaj je začel igrati vedno na dobiček. Včasih je prišel in je ostal cel božji dan pri nas. Ali igra s kom biljard, ali pa gre gor. Mislim si: zakaj bi vzeli drugi vse, a jaz ničesar?

»Gospod,« pravim, »z menoj že dolgo niste igrali?«

Začela sva igrati.

Ko sem dobil od njega že deset rubljev, rečem: »Izvolite gospod, na quitte?«

Molči. Ni me imenoval »neumneža« kakor prej. In začela sva igrati na quitte in na quitte; dobil sem od njega osemdeset rubljev. In posledica je bila, da je začel vsak dan z menoj igrati. Čakal je vedno, da ni nikogar bilo, sicer se je seveda sramoval za markerjem igrati v pričo dru-

Szečenja na Dunaj. Toda vse zaman. Papež je ostal trden.

Policijski direktor pripoveduje še drug drastičen slučaj, s katerim označuje italijansko mišljenje papeža. Nekoč mu je bilo povedano, Bondi-ju nanireč, da je skušala Avstrija vplivati na papeža v tem smislu, da bodi v slučaju vojne med Avstrijo in Italijo papež ne samo neutralen, marveč naj pripravi benečansko duhovščino do protitalijanskega stališča. »Jaz sem«, nadaljuje Bondi, »poizvedoval na pristojnem mestu, če je stvar resnična, dobil sem pa nejasen odgovor.«

Nekaj dni popreje sem peljal neko tržaško družino k papežu: »Od kod ste?« — »Iz Trsta, Svetosti!« — »Rešene ga ali nerešene?« (Redenta o irredenta?) — »Nerešene ga.« — »Škoda,« je odgovoril na to papež in je postal naenkrat tih in otožen.

Tako dumajska »Zeit«, oziroma rimska »Tribuna«. K temu nimamo mnogo pristaviti. Čudno, da se kaže papež tako slabega prijatelja Avstrije, s čije pomočjo je pravzaprav postal, kar je. Ali vkljub temu prirejajo kranjski klerikalci shode in zborovanja za papeža, katerega bi veselilo, če bi odpadle od Avstrije »nerešene dežele«, kakor se vidi iz razkritij Bondi-jevih.

Razkritja bivšega rimskega komisarja so zares zanimiva in vzbudijo gotovo mnogo senzacije v diplomatičnih krogih.

DOPISI.

Iz goriške okolice.

Dolenja Vrtojba. — Društveno delovanje je pri nas nekaj časa sem popolnoma zaspalo. Mnogi rodoljubi iz Vrtojbe, kako tudi od drugod nas povprašujejo, kaj je vzrok našemu narodnemu spanju in sploh mrtvili, ki je zavlada v naši občini. — Vzroka bi bilo iskati in tudi najti marsikje. V prvi vrsti je kriv nedelavnost in spanju »Čitalnice«, one »Čitalnice«, ki je že mnogo naredila potem svoje knjižnice in časopisja, kakor tudi svojih veselic in zabavnih koncertov, odbor s a m. Dalje vlada med člani, ki se še nahajajo v društvu in je hočejo vzdrževati, sebičnost, katere bi se morali na vsak način pri narodno izobraževalnem delu popolnoma otrestiti. Le kdor nesebično dela na društvenem polju, le ta v resnici dela za izobrazbo ljudstva potom društev.

So pa tudi ljudje v društvu druge politične barve. »Čitalnica« pa je izobrazovalno društvo in ne pozna ne politike, ne strankarstva. — Najdejo se pa tudi taki ljudje. — ki se sicer kaj radi hvajajo, da so veliki delavci na narodnem polju —, ki pa naši »Čitalnici« direktno in indirektno nasprotujejo, so ji veliki nasprotniki in bi jo radi videli vničeno. Zato tudi ovirajo vsako javno izobraževalno delo ali sredstvo k istemu. — Le poglejmo socialno demokracijo s svojim

v izključno slovenski vasi — laškim petjem! Ali ni to škandal! Da, pa se kak!! In nikogar ni, ki bi jih znal poučiti, da to njih počenje ni lepo in da je to velik naroden greh, katerega grešijo taki mladenci. — Naša vrtojbenska inteligenca pa vse to gleda in — molči. — Kje so nekdanji narodni prvoboritelji vrtojbenski? Vsak gre svojo pot, do narodno izobraževalnega dela jim ni mar. — Ali se res še ne spreminjajo razmere, ki so zavlada tekom nekaj časa v Vrtojbi? Delati je treba in delati, da spopolnimo pri »Čitalnici« in v Vrtojbi sploh, kar je zaostalega! Zato na delo pri »Čitalnici«! Na delo za izobrazbo našega dobrega kmečkega in delavskega ljudstva!!

Osek, 3. XII. 10. — Podivjani čuki kamenjajo mirne ljudi. Kadar so se Oseški Čuki vračali domu z nekega čukuladarskega shoda, je bila že trda noč. Priružovali so v vas in brez uzroka napadli naše Sokole. Začeli so metati kot pest debelo kamenje proti njim in pri tem je priletel 1/2 kg režak kamen v hrbet vrlému našemu somišljeniku Mirkotu Cigoju. Do krvi sta bila ranjena na roki in na glavi s kamenjem brata Leopold in Ivan Toplikar. Našemu troben-taču, ki se je hotel mirnim potom vrniti domu, so iztrgali trobento iz rok, ukradli so mu ustnik in trak in z naporom se mu je posrečilo rešiti rog iz rok Čukov. Na to so Čuki žvižgajoč in rujoveč skozi vas prodajali svojo klerikalno oliko, da se je studilo vsem in so celo treznejši nasprotniki naši majali z glavami in se uprašali: »Kam pridemo, kam pridemo, če pojde tako naprej?«

Seveda nekdo ni mogel držati jezika za zobmi. Namesto da bi svoje podrepnike posvaril naj mir dajo jih je hujskal: »Le dajte jih, le dajte jih, doli s Sokolil!«

To je čukarska vzgoja! Proč od takih ljudi, ki delajo le prepri in izgrede v vasi, ki so sramota za celo občino! Takih prizorov še ni bilo v naši vasi. Zagotovo doleti pretepače in čukarske nasilnike zaslužena kazen, kajti celo zadevo ima orožništvo v rokah. Da se ni kaj hujšega primerilo, se je le zahvaliti hladnokrvnosti naših fantov. Sram naj bo Čuke, njih prvržence naj bo sram! To je izobraževalno? Da še človek ni vačen hoditi po cesti. Sramota!

Iz ajdovskega okraja.

Iz Črnič. — (Smrtna kosa.) — Umrl je v Črnicah v četrtek 1. t. m. po kratki in mučni bolezni dobro znani posestnik in trgovec z usnjem Franc Koso-vel. Trgoval je 41 let in do konca vstrajno in pošteno. Dosegel je starost 69 let. Bil je blaga duša. Naj počiva v miru! Preostali naše sožalje!

*) Morda jih podučil dr. Tuma? Opazka stavea.

Postal je ves rdeč in glas se mu je skoraj tresel.

»Prav, gospod,« pravim.
Postavil sem kij na svoj prostor. On pa je hodil sem in tja, gor in dol in pot je tekla po njem.

»Peter«, pravi, »igrava za vse.«
A sam, toliko, da se ne joče.
Jaz pravim:
»Kaj, gospod, še igrati ...«
»No, nastavi, prosim!«

A sam mi poda kij. Vzel sem ga, pa sem vrgel kroglice s tako silo na biljard, da so padle na tla, — treba je seveda pretiravati — in pravim:
»Začni, gospod!«

Tako se mu je mudilo, da je sam kroglico pobral. Mislim si: »sedemsto rubljev itak ne dobim; vse eno, če zaigram.« Začel sem nalašč slabo igrati. No, in potem?

»Čemu«, pravi, »igraš nalašč slabo?«
In roke se mu tresejo; a kakor hitro prileti kroglica proti mreži, razproste prste, skrivi usta in vleče z glavo in rokami proti mreži. Jaz mu rečem:

»S tem ji ne poniagaš, gospod.«
Prav. Ko je to partijo dobil, pravim:
»Vi plačate stoosemdeset rubljev in bilardnino za poldrugisto partij; a jaz pojdem južnat.«

Postavil sem kij in odšel.
Sedel sem k mizici nasproti vratom

Iz komenskega okraja.

Temnica, dne 4. dec. 1910. — Dopisnik v listu »Gorica« od torka 22. nov. t. l. se neopravičeno zgraža nad več spoštovanja vrednimi osebami in nad menoj, radi občinskih volitev v Temnici. Volilni imeniki za občinske volitve v Temnici so bili pravilno razpoloženi vsakemu v pregled skozi 4 tedne po oglasu od dne 25. okt. t. l. od c. kr. okr. glavarstva v Sežani, po vladnem volilnem komisarju g. Josipu Žnidarčiču.

Laže, da se ljudstvo nad tem početjem opravičeno zgraža, pa je ravno nasprotno, ker je 99% volilcev s tem zadovoljnih.

Laže, da je c. kr. glavarstvo podpisane mu obljubilo 3 K na dan, česar nisem niti zahteval. Zahteval pa sem le nekaj odškodnine glede na moje stroške. Je li to kaj krivičnega? Zato je tudi laž, da se ljudstvo zgraža nad menoj, da sem sprejel na škodo občine volilne imenike, kar je pa ravno nasprotno: jaz sem sprejel po nalogu g. volilnega komisarja imenike občinskih volilcev za občino ne na škodo, ampak na korist, kajti v nasprotnem slučaju bi bili v rokah g. volilnega komisarja, kar bi stalo občino nekaj več.

Dopisnik se zgraža tudi nad g. glavarjem, dasi nima za to nobenega vzroka. Ali klerikalci vidijo le same sebe. Kdo je zakrivil, da župan omahuje na županskem stolu? Kratko: sami Vi vsled reklamacij.

Ne odgovarjam na zahrbtno napade, g. dopisnik, ker imam mirno vest.

Ivan Trampuz.

Temnica. — Občinske volitve se bodo vršile dne 12. in 13. dec. t. l. Vodil jih bo vladni volilni komisar g. Josip Žnidarčič.

Volitev župana v Škrbini. — V soboto se je vršila volitev župana in podžupanov v Škrbini. Navzoč je bil pri volitvi g. okrajni glavar in namestništveni svetnik Rebek. Županom je izvoljen Martin Lozej št. 69; prvim podžupanom Vincenc Fakin št. 27, drugim podžupanom Alojzij Bunc št. 19, tretjim podžupanom Josip Colja št. 24. Vsi so pristaši naše narodno-napredne stranke.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Z Brji. — Dne 1. t. m. je nabral mlad gosp. Šempasec iz Ajdovščine v mali veselici družbi na vozu vipavske polževke 6.20 K za družbo sv. C. in M., kateri znesek je vročil podružnici sv. C. M. na Brjah. Hvala darovalcem in darovalki!

Družba sv. Cirila in Metoda ima še dokaj božičnih razglednic v zalogi. Cena je nizka. Prosimo naročil.

Kaj naj delajo C. in M. podružnice po zimi? — Minil je ugodni čas za večje pri-

in opazujem, kaj da napravi. Hodi sem in tja in misli, da nihče nanj ne gleda, — pa si puli lase! — in zopet hodi gor in dol, mrmra vedno nekaj zase, pa si zopet puli lase!

Po tem dogodku ga ni bilo videti osem dni. Enkrat je prišel v obedno sobo jako mračen, a ni šel v biljardno sobo.

Zagledal ga je knez:
»Pojdiva igrati,« pravi.
»Ne,« odvrne, »ne bom več igral.«
»Pusti vendar tisto, pojdiva.«
»Ne,« reče, »ne grem. Ti nimaš koristi, če jaz grem, a meni bo to v škodo.«

Tako ni prišel kakih deset dni, potem se je pripeljal na neki praznik v fraku — očitno je bil kje na obisku, — ter je ostal pri nas cel dan in je vedno igral. Prišel je tudi drugi, tretji dan — šlo je zopet po starem. Hotel sem še z njim igrati.

»Tako ne,« pravi, »s teboj ne bom igral; toda stoosemdeset rubljev, ki sem ti jih dolžen, dobiš, pridi k meni čez en mesec.«

Prav. Prišel sem k njemu čez en mesec.

»Bogme«, pravi, »nimam, a pridi v četrtek.«

Prišel sem v četrtek; imel je jako lepo stanovanje.

»Ali je doma?« vprašam.

reditve, toda vedno misleči odbori delavnih C. M. podružnic store tudi po zimi marsikaj družbi na korist. Prirejajo se lahko manjše domače veselice, kakor miklavževanje, tombola, predavanja itd. Posebno naj bi na ta način nadomestile zamude v jubilejnih letu tiste podružnice, ki niso mogle iz kateregakoli vzroka prirediti polletne večje veselice. Nadalje bi se naj podružnični odbori posebno v zimskem času zavzeli za razširjanje družbenih stvari, kakor razglednic, koškov in blaga sploh, ki se prodaja družbi na korist. Istotako naj bi odbori skrbeli, da pridobijo čimveč novih članov. V ta namen se lahko pritegne v odbor poseben agitacijski odsek. Na delo torej!

Koliko je C. M. podružnic? — V oceni družbenega koledarja v nekem časopisu se je vrinila pomota, ker je rečeno, da šteje družba 168 podružnic. Toliko podružnic je res bilo — a še teh tretjina spečih — do leta 1908. Od takrat pa je podružnična ustrojba napredovala z velikimi koraki, tako da smo štetli letos m. velikega srpana že 221 podružnic. V poslednjih treh mesecih se je ustanovilo, oziroma zagotovilo zopet 10 novih podružnic, tako da jih štejemo danes 231. Sereda je tudi to število še vedno skromno v primeri z Nemci, ki imajo že nad 2000 podružnic Schulvereina. Pri nas je še mnogo krajev, kjer bi se dobilo vsaj 20 letnikov za novo podružnico.

Velikodušni dar družbi sv. Cirila in Metoda. — Gospod Fran Gregorič iz Prvačine, posestnik in asistent južne železnice se je zavaroval na korist družbe sv. Cir. in Metoda pri »Prvi češki zavarovalnici na življenje« za 1.000 K ob priliki svoje poroke z gospodično Štefanijo Zornovo. Zavednemu novoporočenemu paru kličemo: bilo srečno in drugim pa, da bi ga posnemali z enakimj zavarovanji pri »Prvi češki zavarovalnici na življenje«, katera je ena najboljših zavarovalnic in vživa obče zaupanje.

Domače vesti.

Miklavžev večer — za odrastle bo jutri, dne 7. t. m. ob 8¹/₂ pri Jeleni.

Pred nastopom so še druge točke na vspeh.

Po razdelitvi daril prosta zabava ob sviranju vojaške godbe. Vstopnina 50 vin. za osebo.

Gospodje se naprošajo, da se vzdržijo kolikor mogoče kadenja z ozirom na dame.

Darila se sprejemajo pri Jeleni od 4. ure naprej. Za prej prineseno ali drugim izročeno se ne jamči.

Darila morajo biti kolekovana z narodnim kolekom. Na veselo svidenje!

(Dolge v prilogi).

»Spi,« dobim za odgovor.

Prav, čakam.

Za slugo je imel jednega izmed svojih ljudi; sivolas, priprost starček, ki mu ni bila politika znana. In začela sva se pogovarati.

»Čemu,« pravi, »živimo tu z gospodom? Popolnoma smo zabredli v dolgove in ne uživamo niti časti niti dobička od tega Petrograda. Prišli smo iz vasi in smo mislili, da bomo, kakor za časa pokojnega gospoda — Bog mu daj nebesa! — h knezom, grofom, generalom v poset hodili; mislili smo, da si bomo vzeli kako lepoto grofovske rodbine z doto in da bomo živeli kakor na dvoru; a naposled je prišlo, da begamo samo po gostilnah — jako slabo! Kneginja Rtiščeva nam je rodna teta in knez Borotincev krstni boter. Samo na Božič je bil enkrat tu in se ne prikaže več. Že njegovi ljudje se mi smejijo: vaš gospod, tako se nam zdi, ni svojemu ateku podoben? Nekoč mu rečem: »Čemu ne obiščete, gospod, tetke? Dolgočasi se, ker vas že dolgo ni videla.«

»Dolgočasno je tam,« pravi, »Dem-janič.«

»Na, tu ga imaš. Le v gostilnah je našel jedino zabavo. Ko bi vsaj opravljal kako službo, a še tega ne. Peča se samo s kartami in podobnimi stvarmi; a kaj takega nikoli ne vede k dobremu ... Joj, mi propademo, za nič in za nič propade-

Volitve v zavarovalnico proti ne-zgodam so razpisane na 29. t. m. Opravičenci naj pazijo, da ne izročijo glasovnic nepravim in nepoklicanim osebam. Pošiljati jih je, pravilno podpisane, predsedniku volilnega odbora, **dr. Slaviku, odvetniku v Trstu**. Glasovnice delodajalcev podpiše dotični volilec - delodajalec sam. Glasovnice delavcev mora podpisati delodajalec. Glasovnice delavcev, kakor milihov zaupnik. Kandidatje se proglasijo pravočasno v sporazumu z dotičnimi opravičenci.

Manifestacijski shod za slovensko vseučilišče se bo vršil v Ljubljani dne 18. t. m., in sicer po dogovoru akad. fer. društva »Save« in »Prosvete«. Shod se priredi v večjem slogu; shod bo velika manifestacija za našo največjo kulturno zahtevo.

Laška pravna fakulteta in Slovenci. — Danes je važen dan za usodo slovenskega vseučilišča in laške pravne fakultete. K ministerskemu predsedniku so povabljeni danes dr. Ploj, Povše in dr. Šusteršič v ta namen, da se vlada dogovori z njimi glede rešitve vladne predloge o laški pravni fakulteti.

Ministerski predsednik želi hitro rešitev predloge o laški fakulteti. Torej je bila današnja konferenca gotovo namenjena kompromisu, po katerem bi bila taka hitra rešitev omogočena. Ali pa je vlada pripravljena ponuditi toliko, da morejo slov. poslanci privoliti ustanovitev laške pravne fakultete?

Vseučiliški klub je določil sejo za danes popoldne glede na dopoldanji pogovor z ministerskim predsednikom.

Nekateri listi poročajo, da v proračunskem odseku se rešijo skupno z laško pravno fakulteto tudi zahteve Slovencev in Malorusov glede visokošolskega vprašanja: da bi se gledé Slovencev ustanovile docenture na vseučilišču v Pragi ali v Krakovu ter pripoznala reciprociteta zagrebškega vseučilišča. — No, naša zahteva gledé vseučilišča je ta, da se mora ustanoviti na slovenskih tleh!

Koncert »Pevskega in glasbenega društva« (podružnica »Glasbene Matice« v Ljubljani), ki se je vršil v soboto zvečer v Trgovskem Domu, je število dobro uspelih koncertov omenjenega društva pomnožil za jedno. To pot smo imeli na vspešno 6 točk s češkimi, slovenskimi in jedno srbsko skladbo. Nastopil je najprej moški zbor. Dobro izvežban moški zbor je zapel z uspehom Tatransko vijolico, sledil je ženski zbor z moravskimi pesmimi; tudi ta zbor, dasi manj številjen, je pokazal vso spretnost, katero da vstrajno vežbanje, glasovi so se lepo skladali in utis zapetih pesmi je bil prav ugoden. Pred sabo smo imeli moški in ženski zbor in sodbo smo si lahko napravili o vežbanju in izvežbanju obeh zborov. Sodba je povoljna. Vsakdo se je mogel prepričati, da je mogoče doseči tudi pri manjšem številu pevcev in pevk prave uspehe, seveda

pod spretnim vodstvom in znanjem: vsvariti iz glasov, ki so na razpolago, zbor, s katerimi se lahko nastopi. V ospredje je stopil v prvi pesmi Tatranska vijolica zopet nam priljubljeni tenorist g. V. Črnko, katerega melodiozni, zvonki glas vedno radi slišimo. Pel je krasno »V srce, golobica«... poslušali bi bili njegov solo radi še v daljšem predavanju. — Za ženskim zborom je nastopila gospa Berta Jawurkova. Pela je pesem »Pro hubinku«, arijo iz opere »Hubička« in »Pastarica«. Gospa Jawurkova je nastopila letos prvič 4. maja pri takratnem koncertu Pevskega in glasbenega društva. Že takrat se je povdarjalo, da je treba društvu le čestitati na izborni akviziciji. Gospa Jawurkova razpolaga s polnim glasom, ki kaže pravo umetniško šolo. Gospa je absolutinja konservatorija v Pragi. Njen nastop je pokazal vso resnost, ki jo vodi pri petju, zato tudi ni izostal uspeh. Občinstvo jo je živahno pozdravilo že pri nastopu, ko je pa odpela, se vihar aplavza ni hotel poleči, da je morala še dalje očaravati nas s svojim ubranim petjem. Zlasti se je odlikoval njen glas v ariji iz opere »Hubička«; prestavila nas je v operno gledališče.

Sledil je zopet moški zbor, ki je zapel dve Devovi skladbi po Župančičevih besedah, nato je nastopila zopet gospa Jawurkova z dyema točkama, istotako precizno in fino izvedenima kot prejšnje, sklončal pa je vspešno z nastopom pomnega zbora, ki je zapel srbsko narodno »Dekle«.

V celoti upoštevano, je vspel koncert zadovoljivo. Seveda smo zopet slišali: Preveč češkega, premalo slovenskega! Nekaterim so bile moravske predolgečasne. No, prav na vse strani ni mogoče ustreči nikdar. — Vsa čast in hvala za lep večer pevovodji mojstru Michlu, gospej Jawurkovi ter zboroma, ki sta se toli trudila s pridnim vežbanjem. Na klavirju je spremljal nekatere točke g. Eržen z znano spretnostjo, za kar mu gre priznanje.

Udeležba je bila topot povoljna. Seveda jih je manjkalo dosti, dosti! Vendar se je obrnilo na bolje. Naj se obrne še bolj, da pridemo do tega, da bo dvorana docela polna, kar tudi zaslužijo koncerti »Pevskega in glasbenega društva«.

H koncu omenjamo še, da je vendarle dobil stavo (glej podlistek od torka 29. novembra) »pisatelj« in ne »priatelj«, ki je sodil jako pesimistično o obisku koncerta. Na koncu onega podlistka je izrečena želja: »na vsak način bi bilo dobro, ko bi ledenega medveda moral kupiti prijatelj«. Ker je stavo zgubil, naj ga kupi!

Delovanje goriškega deželnega zbora je omenil v poslanski zbornici na Dunaju furlanski poslanec dr. Bugatto, rekoč, da deluje ta deželni zbor jako počasno. Ob enem je rekel, da je upati, da v bodoče bo deloval goriški deželni zbor redno v korist prebivalstva. — Dokler bo-

sta v deželnem zboru gospodarila Grogorčič in Pajer, ni misliti na dobro redno delovanje goriškega deželnega zbora v korist prebivalstva. S sedanjim predstvom deželnega zbora proč!

Imenovanje. — Kancelijski oficijal Anton Maks Renčel v Trstu je imenovan višjim kancelijskim oficijalom.

Popis živine o priliki ljudskega štetja. — Okrožnica vsem občinskim zastopom dežele. — Kakor se je že naglasilo v državni zakoniku št. 148, iz leta 1910 se bo vršil v tem letu o priliki ljudskega štetja tudi natančen popis živine po stanju z dne 31. decembra 1910.

Popolno poznanje stanja živine je neobhodno potreben predpogoj, da se bo lahko racionelno in primerno razpravljalo vprašanje glede pospeševanja živinoreje, izkoriščanja živine in zalaganja večjih mest z mesom.

Naravno je torej, da javni činitelji in deželni odbor smatrajo vseskozi natančno štetje živine kot stvar največje važnosti.

Kmečkemu ljudstvu se torej priporoča, naj uvažuje da je v prvi vrsti v njegovem lastnem interesu, ako poda organom, ki so jim naročena poizvedovanja, natančne in obširne informacije o stanju živine zlasti ker c. kr. poljedelsko ministerstvo v svojem odloku z dne 8. oktobra 1910 št. 39532/1091 formalno in izrecno izjavlja, da v tem pogledu podane napovedbe ne bodo mogle nikdar kot se od nekaterih strani krivo domneva, služiti za podlago kateremukoli si bode zvišanju davka.

Nalaga se torej občinam, da pojasne na najprimernejši način kmečkemu ljudstvu priučujočo okrožnico, ki jo je kar najobširneje objaviti. Deželni odbor.

Trg sv. Andreja včeraj je privabil v Gorico, kakor vsako leto mnogo ljudi. Prihajajo po opravkih, prihajajo pa tudi gledat »komedije«. Letos je bil Hagenbeck privlačna sila. Jako dosti jih je prišlo le radi cirkusa. Posebno živo je bilo na Travniku ob stojnicah, kjer prodajajo slabo robo za drag denar. Tam pri »komedijah« so namazali marsikoga, da je šel gledat »morsko deklico«, ki je zunaj naslikana, notri pa vidiš navadnega morskega leviča. Gostilne so bile polne, torej dober dan za krčmarje! Vreme je bilo slabo.

Eksekucije brez opominov. — Iz priproste kmečke roke smo dobili dopis, v katerem poroča dopisnik, da so bile izvršene po občinah Prvačina, Vogrsko in Renče eksekucije brez vsakih prejšnjih opominov. Davčni eksekutorji so prišli in izvršili svoj posel. Ljudje so debelo gledali. Večina bi jih bila najbrže plačala davke na opomine in ne imeli bi nepotrebnih stroškov, tako pa je ružezen vzročila marsikateremu čisto nepotrebne troške. Doslej je bila vendar vedno navada, da so zamudniki dobili opomine v ravnanje, da naj plačajo, če ne pride eksekutor rubit!

Nekoč je prišel pred ohedom — bilo je v predpustu, — in je začel igrati z nekim huzarjem.

»Ali hočete,« pravi, »igrati partijo za kako vrednost?«

»Izvolite,« odvrne. »Za koliko?«

»Za butilko Claude Voujeaua? Ali hočete?«

»Velja.«

Prvi huzar je dobil in šla sta kositi. Sedla sta k mizi in Nehljudov pravi:

»Simon! Butilko Claude Voujeaua, a pazi, da bo dobro segreta.«

Simon je odšel, prinesel kosilo, a butilke ne.

»No, kaj je pa z vinom?« vpraša ta. Simon je odšel urno, a prinese pečenko.

»Prinesi vendar vino,« mu reče.

Simon molči.

»Kaj ali si prišel ob pamet? Kosilo je že pri koncu, a vina še ni. Kdo ga naj pije po kosilu?«

Simon je urno odšel.

»Gospodar vas želi,« pravi.

Ves je zardel in je skočil izza mize.

»Kaj hoče?« vpraša.

In gospodar stoji med vratmi.

»Ne morem vam dati več kredita,« reče, »če mi ne plačate računa.«

Toda, odgovori oni, »jaz sem vam vendar povedal, da poravnam takoj po prvem.«

Ljudje se pritožujejo radi tega in želijo, da davčna oblast v bodoče ne postopa na tak način z revnim našim davkoplačevalcem, ki že tako težko plača davek, kaj še le troške za ružezen. Tako postopanje z davkoplačevalci ni na mestu; zato zahtevamo, da se ne ponovi več, marveč da se postopa z ljudmi po predpisih.

O, te Marijine hčerke! Od nekdaj — Kakor po drugih krajih, tako se nahaja tudi med nami društvo »Marijinih hčera«. Med njimi 17letno dekle, polno življenja, polno krvi, ki je pa nenadoma zbolelo. Svoji so bili v strahu za deklico. Poklicali so zdravnika, ki je pa povedal, da bolezen hčerke ni smrtno - nevarna in — da pride čas, ko popolnoma okreva....

Vsi hišni in sosedje na desni in na levi, izvzemši gospodarja, kateri je stiskal pesti, tolkel z njimi čisti zrak in preklinjal prav po »krščansko«, so bili z izpovedjo poklicanega zdravnika zadovoljni.

Mem tem časom pa je »zdravje« deklice toliko »napredovalo«, da so jo mogli odposlati v neko zavetišče, kjer se je nahajala njena mati pred 18 leti.

Menda te Marijine hčerke ne vbiha dolgi čas, kajti tam prihajajo »čuki« sleherni večer. Prihaja kaplan, organist in mnogi drugi kolovodje raznih društev. Tukaj se menda »telo vadi«, pije, je, poje itd. in »Marijina hči« ima kratek čas.

Opomniti bi bilo še, da si ne bode nihče narobe tolmачil tega dopisa, da je popisano vse po resnici.

Opazovalec.

Dobrodelnost v Gorici. — V tukajšnjem gledališču je priredilo društvo goriških gospa v pomoč revežem dobrodelno slavnost, ki je vspela ugodno v vsakem oziru.

»Solnograd, nesrečno mesto!« je vzkliknil Anton Koblar na prvem slovu, katoliškem shodu. V tem mestu je bilo slovenstvu gorje rojeno. Naš blagovestnik sv. Metod je okusil jezo solnograškega cerkvenega mogotca, ki ga je pahnil v ječo. Solnograd je preganjal slovenstvo in ga izpodrival iz njegovih prostoršč. V pomembnevalne namene se je rabila plemenita vera Kristova in s križem v roki izvajal usodni izrok: »Ali hočete ali nočete, oni nam (Nemcem) morajo biti pokorni.« Solnograd loče dovršiti sedaj svoje tisočletno delo. Pasti mora še zadnji košček slovenstva. »Solnograd, res nesrečno mesto«, je poslal koroškimi slovencem pred kratkem škofa, ki ne razume nobene slovenske besede. Pred 23 leti je izvolila vlada celovškega škofa — Nemca, a bila je vendar toliko poštena, da mu je naročila, naj se nauči jezika tretjine svojih podložnikov. Ni njena krivda, ako škof Kaln ni izpolnil te zahteve. Sedanje imenovanje pa je izšlo od solnograškega višjega škofa, ki svojemu nemškemu izvoljencu dr. Baltazarju Kalmnerju ni staval nobene take zahteve. To je vrhunec pre-

»Kakor hočete,« pravi »a to ne gre, da bi vam neprenehoma na dolg dajal in ničesar prejel. Izgubim že itak na dolgih desetisočih.«

»No, pustite, mon cher,« pravi; toliko mi že lahko zaupate. Pošljite butilko, in jaz se potrudim, da vam kar najhitreje vrnem.

In je urno odšel.

»Kaj je, čemu so vas poklicali?« vpraša huzar.

»Vprašal me je za neko reč,« pravi ta.

»Dobro bi bilo,« reče huzar, »sedaj kozarec pogretega vina piti.«

»Simon, kaj je?«

Moj Simon je odšel. Zopet ni vma. Sima reč. Vstal je izza mize in je priletel k meni.

»Za Boga,« pravi, »Petruška, daj mi šest rubljev.«

Ves je upadel v lica.

»Ne, gospod,« pravim »bogme, vi ste mi že itak mnogo dolžni.«

»Dam ti,« reče, »štirideset rubljev za šest v enem tednu.«

»Ko bi jih imel,« odgovorim, »bi si vam jih odreči ne upal, a jih v resnici nimam.«

Kaj je storil? — skočil je, stisnil zobe, skrčil pesti in je letal po hodniku kakor blazen in se je tolkel po čelu.

(Konec prih.)

mo! ... Za pokojno gospo, — Bog ji daj nebesa! — nam ji e ostalo jako bogato imetje: Vse je sedaj zastavil, les je prodal, imetje je razdejal, in sedaj ni takorekoč ničesar. Če ni gospoda, je naravno oskrbnik več kot gospod. Kaj je njemu na tem? Da si le namaši žep, potem naj vse propade. Oni dan sta prišla dva kmeta in sta prinesla pritožbe od cele občine.

»Pravite, da je imetje popolnoma razdejal.«

»In kaj je napravil? Prečital je pritožbe in je dal vsakemu kmetu po deset rubljev.«

»Kmalu pridem sam,« pravi. »Ko dobim denar, poplačam dolgov in potem odpotujem.«

»A kako naj plača, ko delamo vedno dolgov. To zimo, ki smo jo prebili, smo izdali vsega skupaj osemdesettisoč rubljev, a sedaj ga ni srebrnega rublja v hiši. In vse zaradi njegove dobrotljivosti. Tako priprost gospod je, da si ne da dopovedati. In samo radi tega propada, za nič in za nič propada.«

In starček se skoro sam zjoče.

Proti najstari uri se je prebudil in me je poklical.

»Niso mi še poslali denarja,« pravi, »a tega nisem jaz kriv. Zapri vrata.«

Zaprl sem jih.

»Vzemi uro a i briljantno iglo in jih zastavi. Dobij za nje več kot stoosende-

set rubljev, in ko dobim denar, jih odkupim.«

»Seveda, gospod,« rečem, »če nimate denarja, se ne da ničesar opraviti, izvolite mi dati vsaj uro. Vam že lahko popustim.«

Sam vidim, da stane ura tristo rubljev.

Prav. Zastavil sem uro za sto rubljev in sem mu prinesel listek.

»Osemdeset rubljev,« pravim, »mi še ostanete dolžni; a uro izvolite sami odkupiti.«

In še do današnjega dne mi je dolžan osemdeset rubljev.

Tako je začel zopet vsak dan k nam zahajati. Ne vem, kako so napravili račune med seboj, toliko vem, da se je vozil vedno s knezom. Ali pa gre s Fedotko na vrh igrati, in tudi ne vem, kakšne čudne račune so imeli vsi trije med seboj: ta da temu, oni da drugemu; toda kdo da je komu dolžan, tega ne razbereš.

In na tak način je bival pri nas dve leti, skoraj vsak dan. Le svojo zunanost je že izgubil: postal je živahen in včasih je prišlo tako daleč, da si je od mene izposodil rubelj, da ga je dal izvoščeku; a s knezom je igral partijo po sto rubljev.

Postal je dolgočasen, suh in rimenkast. Včasih pride in si ukaže prinesiti takoj kozareček absintja, prigrizne »kanape« in pije navrh port-vino; no in potem postane dobre volje.

ziranja. Tako se ne dela z nobenim narodom na svetu. Ko so šli naši Barage, Pirci in dr. oznanovat sv. vero, Indijancem, so se prej naučili njihovega jezika. Mi smo manj kakor Indijanci. Škofu, ki so mu podložni Slovenci, ni treba, umeti slovenski! Slov. Br.

Zgled narodnim natakarcam in natakarcem. — Nemški časopisi poročajo, da je priprošt natakarc razprodal v enem letu za 1000 K plačilnih listkov za Südmarko.

Nevarno ranjen. — V neki gostilni v ulici Vetturini v Gorici je prišlo v nedeljo zvečer okoli 9½ do prerekanja med 42 letnim Josipom Rijavcem in nekim Matvezem Collazio. Posegel je vmes Collazijev sin, ki je z nožem ranil Rijavca na desno stran telesa; baje sta Rijavca tepla oče in sin Collazio. Rijavca so morali prepeljati takoj v bolnišnico, oba Collazia so peljali pa v zapor.

Opozorjamo na dopis iz Oseka iz »goriške okolice«, kako so divji Čuki kamenjali mirne ljudi! Strašna je podivjanost, ki se širi med ljudstvo iz »Slov. krščanske soc. zveze«!

Prepoved finančnih opravil od strani klera. — Papež je te dneve izdal že napovedan motu proprio, po katerem je duhovnikom prepovedano, sodelovati pri trgovskih in finančnih družbah, sploh se pečati s takimi posli, ki so tuji naši veri.

Tatvina. — 56 letni Anton Komel je prišel na trg sv. Andreja včeraj v Gorico. S seboj je imel 650 K. Ko je nekaj kupoval, je zapazil, da nima več denarnice s 650 K. Prijokaj je na policijo ter povedal, kaj se mu je pripetilo. O tatu ni ne duha ne sluha.

Blato. — Stara resnica je, da če imamo le malo dežja v Gorici, pa so naše ceste polne blata. Takega blata kakor je sedaj, zlasti včeraj, pa že ni bilo z lepa. Ljudje so kar občudovali goriško blato. V Gosposko ulico so pripeljali kamenje celo iz južne laške Tirolske ter jo prekamenovali; mislili smo, da blata ne bo ali vsaj toliko ne kot navadno, toda prav po starem je tudi Gosposka ulica kot druge polna blata. Seveda, če pade dež na polno prahu, je blato tu. Da bi magistrat skrbel za to, da bi ne bilo toliko blata ter za primerne prehode čez ulice, kakor je po drugih mestih, na to pa še misli ni. Kdor stopi iz hiše na ulico, se mora udati v božjo voljo, da pride umazan, kamor je namenjen in še bolj umazan domov. Vsa čast goriškemu magistratu!

Ker bo v četrtek 8. t. m. praznik, izide prihodnja številka »Soče« 10. t. m. Nujnejše reči priobčimo v petek v »Primorcu«.

Odprti lekarni. — V četrtek na praznik bosta odprti v Gorici lekarni Pontoni-Liberi.

Zveza narodnih društev.

»Bratno in pevsko društvo« na Slapu naznanja, da sklicuje svoj redni letni občni zbor na dan 11. decembra tega leta. Na dnevnem redu je: 1. Volitev novega odbora. 2. Predložitev računa za leto 1910. 3. Prememba nekaterih točk društvenih pravil. 4. Morebitni predlogi ali nasveti.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Kmečka posojilnica in hranilnica za Kojščansko županijo v Šmartnem sklicuje dne 11./12. t. l. izvanredni občni zbor ob 11 uri predp. v prostorih g. Josipa Mariniča, krčmarja v Šmartnem. Dnevni red: 1. Volitev načelnika, tajnika in blagajnika. 2. Sprememba pravil. 3. Slučajnosti. Načelstvo.

Zanimiv zadrugi poskus. — Kakor pri nas na Slovenskem, tako trpi kmetijstvo tudi drugod na vedno večjem pomanjkanju delavski roki. Ljudje se izseljujejo, in najboljši delavci gredo v tujino. Nekoliko časa se je dalo temu od pomoči z nakupom strojev, a izseljevanje se je ponekod tako razvilo, da je pomanjkanje kmetijskega delavstva grozilo postati za kmetijstvo naravnost kritično. Zanimivo je bilo tozadevno opazovati razmere v deželah, kjer je jako mnogo veleposestev, na katerih je bilo upeljano akordno delo. Opazilo se je tam, da ljudstvo ne uhaja v takih množicah v tujino. Da bi se uvedlo akordno delo na malih

kmetijah, je skoraj nekaj nemogočega. Zato so prišli na Moravskem na idejo: poskusiti rešitev tega vprašanja na zadrugi, ni podlagi. V Združenem okraju je tamnošnje gospodarsko društvo osnovalo drugo, ki ima nalogo akordno obdelovanje zemljišč svojih članov. Zadruga si bo oskrbela v to svrhu slovaške delavce, katerim bo plačevala akordne mezde. Delavci bodo dobivali skupno hrano in glavni del mezde se bo izplačal šele po dovršenem delu. Člani zadruga oddajo en del svojih posestev zadrugi v obdelovanje, ostali del pa si obdržijo zase in za svojo družino. Radovedni smo, kako se bo ta poskus posrečil. »Zadr.«

Kako dolgo se morajo ohraniti potrjeni računi? — Mnogokrat se zgodi, da se zahteva plačilo že plačane in potrjene terjatve. Vzrok je v napačnem vpisu ali če se pozabi izbrisati. Ako v takem slučaju nimaš pobotnice pri roki, se ti lahko zgodi, da moraš zopet plačati. Vprašanje je, kako dolgo treba pobotnice oziroma potrjene račune shranjevati. Račune od trgovcev, ki morajo po postavi voditi trgovske knjige, je treba shranjevati 10 let, ker morajo tudi trgovci svoje knjige 10 let shranjevati. Sicer še po 10 letih terjatev trgovčeva ne ugasne, vendar je težko verjetno, da bi kateri trgovec po preteku 10 let terjat. Za vse druge račune, tudi za pošt. oddajnice itd. je pa postavna doba zastaranja 30 let. Davčne terjatve države zastarajo v 6 letih. »Zadr.«

Peti svetovni mlekarski kongres se bo vršil v Štokholmu od 28. junija do 1. julija 1911.

Politični pregled.

Poslanska zbornica. — Finančni minister Bilinski je povedal v soboto za davkoplačevalce lepo novico, da bo treba misliti na nove davke v prihodnjem letu; naši ljudski poslanci bodo sklepali o monopolu na vžigalnice, o zvišanju davka na žganje in dedščine; nameravani vinski davek je izginil. — Gledé monopola na vžigalnice je izjavil minister, da je rešitev tega vprašanja tehnično in socialno zelo težavna. L. 1912 stopi namreč prepoved fosforja, za rabo v tovarnah v veljavo in tedaj se bo treba odločiti zato, ali se pusti manjše tovarne za vžigalnice poginiti ali pa jim omogočiti eksistenco z njihovimi delavci vred. Dohodki iz višjih dohodkov davka na žganje pa bi se naj porabili za sanacijo deželnih financ.

Poslanec Sylvester je povedal med drugim, da hočejo imeti Nemci v Avstriji tako pozicijo, kakoršno so imeli nekdanj v dobi avstrijskega patriotizma v predmestni dobi. Govoril je tudi dalmatinski naprednjak Smodlaka. Seja danes.

Hrvatski narodni svet v Bosni je sklenila osnovati skupščina »Hrvatske Nar. Zajednice« v Sarajevu. »Narodni svet za Bosno in Hercegovino« bo dal direktivo poslancem ter bo imel odločilno besedo v vseh narodnih vprašanjih.

Volitve v portugalski državni zbor. — Po sklepu ministerskega sveta se bodo vršile volitve v državni zbor na Portugalskem v marcu prihodnjega leta.

Finančni minister tožen. — Sedanja portugalska vlada toži bivšega finančnega ministra Espregueira in finančnega direktorja Aranja. Da se je olajšalo kraljici materi, Mariji Piji izposojilo, sta oba toženca sklenila z depozitno blagajno pogodbo, s katero je pa postal državni zavezanec porok.

Na Angleškem se vršijo volitve v parlament. Bije se lud boj med strankami; gre za to, da se zastavi pot uničevalcem ustave.

Razne vesti.

Tržaški mazzinijanci pred graško poroto. — Včeraj se je začela v Gradcu razprava proti onim 13 tržaškim mazzinijancem, ki so obdolženi veleizdaje, oziroma žaljenja veličanstva. Obtoženi so, v preiskovalnem zaporu se nahajajoči: dr. Edmund pl. Hoerberth, 27 let star, odvetniški kandidat; Ferdinand Nouljan, 19 let star, dijak; Fran Mosetig, 18 let star, zasebni uradnik; Renat Gioppo, 21 let star, tehniški uradnik; Menotti Cesca, 16 let star, zasebni uradnik; Giulio Levi, 17 let star, zasebni uradnik; Giulio Conighi, 13 let star, dijak; Josip Kirchdorfer, 19 let

star, zasebni uradnik; Angelo Favot, 23 let star, kovač; Renzo Prister, 31 let, trgovac; Josip Barisson, 20 let star, zasebni uradnik; Cezar Deperis, 19 let star; zasebni uradnik in dr. Remigio Tamaro, 25 let star, odvetniški kandidat.

»Izvezši Deperisa«, ki stanuje v Gorici, bivajo vsi obdolženi v Trstu.

Obtoženci so obdolženi, da so bili v zvezi z iredentističnimi krogi v Italiji nabirali prostovoljce, ki naj bi v zvezi z italijanskimi prostovoljci, ki bodo vdrl v takozvane italijanske dežele v Avstriji, jih odtrgali od Avstrije in pridružile Italiji. Deperis je poleg tega obdolžen tudi žaljenja veličanstva, zakrivljeno z neko razglednico, katero je oddal v Gorici na pošto in naslovil na svojo ljubico, 15letno Ano Brandolin v Trstu. Ana Brandolin je bila aretirana v hipu, ko je dvignila na pošti ona poste - restante razglednico.

Vršila se je preiskava na stanovanju Deperisa in pri tem se je našlo več pisem, ki so dovedla do razkritja cele zarote. Osnovati bi se bilo imelo razna športna društva, ki bi bila v resnici zveze prostovoljcev. Taki društvi sta bili »Giovine Trieste« in »Associazione Triestina«, ki bi imela služiti kakor podlaga za nameravano prostovoljsko četo.

Na predlog drž. pravdnika je sodni dvor sklenil obravnavati pri zaprtih vratih.

Proti tržaškemu županu Valeriu je uvedena sodna preiskava, ker je »posredoval« o priliki znanih protislovenskih izgedov v Trstu dne 4. septembra t. l. Župan je bil tudi že zaslišan kot obdolženec. »Piccolo« to seveda ni prav nič všeč.

Hrvatska zmaga v Pulju. — Pri volitvah v bolniško blagajno c. kr. vojne mornarice so zmagali Hrvatje. Italijanski listi kričijo, kakor da bi se bila zgodila Italijanom kaka krivica!

Nesreča dveh zrakoplovcev. — Inženir Cammarota in ženijski vojak Castellani sta se v dignila v Centecelle blizu Rima v zrak s svojim letalnim strojem, ki se je pa v zraku pokvaril tako, da sta padla oba s precejšnjo višine na tla. Vojak je bil takoj mrtev, inženirja so pa prinesli umirajočega v bolnišnico.

Tolstojev sin — oproščen. — Tolstojev sin Lev je bil obtožen, češ, da je zagrešil z izdajanjem očetovih razprav: »Bog ni v moči, temveč v resnici« in »Zopetna ustvaritev pekla« bogokletstvo. Pri razpravi je bil oproščen.

Upor kaznjencev. — V Harkovu na Ruskem so se uprli trije kaznjenci v prisilni delavnici, ubili z železnimi drogi dva paznika, vzeli jima revolverje in ključce, ustrelili na dvorišču tretjega paznika, tri druge pa smrtno ranili, ter skušali utesi čez zid, kjer so bili pa ustreljeni.

Dvajseti umor v Moravski Ostravi tekom letošnjega leta. — V vasi Mihalkovic blizu Moravske Ostrave sta umorila dva rudarja svojega tovariša Rega z železnim drogom. Oba zločinca sta že zaprta. To je v tem sodnem okraju že 20. umor tekom tega leta.

Nemški cesar Viljem — zopet doktor. — Klausenburško vsučilišče je podelilo cesarju Viljemu naslov častnega doktorja. Sedaj je postal nemški cesar že v tretje doktor, zato pa tudi misli, da mora pri vsaki priliki, bodi že ugodna, ali neugodna, »predavati«.

S cesarjem se je rešil. — Na Lipskem so imeli dijaki zborovanje, na katero so povabili mnogo političnih voditeljev. Nekdanji docent na trgovski šoli dr. Hendrici je napadal pri tej priliki svojega predgovornika, soc. demokrata Bernsteina, ko je pa videl, da so naletela njegova izvajanja na nezadovoljne poslušalce, si je pomagal z »živio« klicem na nemškega cesarja. In vsi so mu morali ploskati.

Oblastveno koncesionirana vedeževalka iz kvart. — V Ogrski Subotici je razglašala neka dama po časopisih, da ima za svoje vedeževanje iz kvart posebno dovoljenje od ministerstva za notranje zadeve. Preiskava je dognala, da ima dama res v rokah že deset let dovoljenje od ministerstva, podpisano od ministra in s pečatom. — Kdo ji je napravil to dovolilo, je uganjka. Dama vedeževalka je svakinja svetovnoznane zastrupelvalke Julije Ebergenyi, koje proces je razburjal 1866. l. celo Evropo.

Iz Perzije na Francosko v sedlu. — I. H. Bill, angleški konzul v Schiras-u v

Perziji, je prepotoval 3700 km dolgo pot iz Južne Perzije v Francijo na konju. Potoval je skozi celo Perzijo, boril se celo z oboroženimi roparji, skozi Turčijo, Albanijo, Črnogoro, Bosnijo, Hercegovino, Hrvaško in potem je šel čez Alpe in Vogeze na Tirolsko.

Učenjak in pevka. — V nedeljo se je poročila znamenita pevka Selma Kurz z dunajskim učenjakom ginehologom, profesorjem dr. Josipom Halbanom.

Drage gosli. — Neki dunajski mecen je kupil gosli, ki so znane pod imenom »Kreutzer-Stradivarius« za 60.000 mark.

Zopet evropski aristokrat in ameriška milijonarka. — Miss Vivien Gould, mlada, lepa, bogata New - Yorkanka se je poročila z lordom Decies Horsley-Beresford. Zaročenka ima sestro Anthony Drexel, koje poroka se je praznovala pred nedavnim časom z največjim pompom. Zaročenec je služil prej pri huzarjih. Njegovi trije brati so poročeni z igalkami.

Roparski morilec aretiran. — V Šopnicu na Gorenje Šleskem so aretirali roparskega morilca Dombrowskega, ki je pred nekaterimi meseci v Oderfurtu umoril in oropal blagajnika Trupko in direktorja tovarne za spirit v Moravski Ostravi.

Od plazu pokopan. — Gozdni komisar iz Inomosta, Wolfram pl. Kummer, sin deželnega šolskega nadzornika na Dunaju, je šel na lov na divje kozle na Madlon, kjer ga je vlovil leteč plaz in ga pokopal globoko v prepadih. Rešilne ekspedicije so bile sedaj brezuspešne.

Solidna tvrdka. — Zadnjič smo že poročali, koliko ljudi je zbolelo v Hamburgu, ke je zaužilo povarjeno margarino (neko nadomestilo za maslo). Sedaj se je število slučajev podvojilo. 200 oseb je zastrupljenih. Štiri osebe so že umrle. Proti firmi Mohr & Comp., ki izdeluje v Altoni margarino, je uvedena preiskava.

85letnica »strice Evrope«. — Pod imenom »stric Evrope« je znan princ Hans Schleswig - Holsteinski Sonderburg Glücksburg, ki je včeraj obhajal 85. rojstni dan. Njegov brat je bil kralj Kristijan IX. danemarski. On sam je pa stari »stric angleškega kralja Jurija V. in ruskega carja Nikolaja II. in norveškega kralja Haakona, je stric danemarskega kralja Friderika VIII. in grškega kralja Jurija I. V daljšem sorodstvu je pa še z drugimi evropskimi dvorji, tako, da mu pristoji ime »stric Evrope«, vsaj kar se tiče vladajočih hiš.

Odda se v najem, ali pa prodaja na novo zgrajena hiša v Dol. Vrtojbi št. 184

100 metrov oddaljena od glavne ceste. Ista obsega: v pritličju kuhinjo, 1 sobo in shrambo ter dva hleva za prešiče. V prvem nadstropju 2 veliki sobi in podstrešje. — Zraven hiše je lepo dvorišče z na novo ograjenim vrtni in nasadi. K hiši spada še 1 njiva zemljišča, ki je oddaljeno 10 minut od hiše.

Natančnejše se izve v našem upravnistvu.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sred Baštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najboljše kupevališče nirsberškega in drabnega blaga ter (kafin, projo in sili).

POTREBŠČINE za pisarnice, kadilce in popotnike. Najboljše šiva: ke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE za krojače in šivalce.

svetlinjice. — Rožni venci — Mrežni kučnice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost: Semena za zelenjavo, trava in datolja.

Najboljše oskrbljena zaloga za kramarje, krojače, prodajalce potrebščin in trgovce ter na deželi. 9 35-2

Boj proti draginji!

Bori se že vse zdaj za svoje življenje, ko tuda, draginja nas, tjač nezno, v okolici, v mestu se vidi trvenje, vse gleda draginji v oko neizprosno.

Hud udarec zadet je deželni v mesto zares, to čuti vže kmet in gospod in revež bo vržen iz hiše na cesto, če kmalu pomoč mu ne pride od kod.

Pomoč pa le pride vsakomur tedaj, če hitro draginji naznani bojkot... vže zima je tu, prilike sedaj ne sme te zamuditi ne kmet, ne gospod!

Boj proti draginji odločno veli, da kupite žensko in moško blago pri trdkih: **IVANČIČ & KURINČIČ** pač vsi, zalogo naj tam si ogleda vsakdo!

Domača ta trdka v Gorici stoji, v Gosposki ulici — tam blizu treh kron, le v to trgovino naj vsakdo hiti, ne bo se kesal... postrežen bo „on“!

Po znižanih cenah prodaja se blago, pa... pa samo do novega leta, te ugodne prilike zamudi naj nikdo... Čujte! le tam se Vam sreča obeta!!!

Valerij Simčič — Dobrovo pekovski mojster

prilaga cenj. gg. obmejnim gostilničarjem svoj izvrsten kruh in razno drugo pečivo.

Cene konkurenčne. Izdelek čist in dober. Postrežba strogo slovanska.

Batjel-u
Gorica
Stolna ulica 3-4.
Prodaja tudi na mesečne obroke. Novi slovenski ceniki in lepaki za gostilne, kavarne i. t. d. se pošiljajo na zahtevo, poštne prosti. Najnoveje acetilen svetilke za gostilničarje in društva od 8 K naprej.

Batjel-u
Gorica
Stolna ulica 3-4.
Prodaja tudi na mesečne obroke. Novi slovenski ceniki in lepaki za gostilne, kavarne i. t. d. se pošiljajo na zahtevo, poštne prosti. Najnoveje acetilen svetilke za gostilničarje in društva od 8 K naprej.

C. kr. privit. krojaški kroji
30 let obstoječa strokovna krojačnica za gospode vsakega stanu.
Zaloga usakovrstnega blaga iz inozemskih in čeških tovarov ter izgotovljenih oblek.

Blago na meter po najnižih cenah.
== Zaloga blaga ==
za sokolske kroje.

Na željo se obleka tudi ukroji.
Zaloga orožja in vse oprave k uniformam, kakor tudi za brate „Sokole“, samo v trgovini.

M. POVERAJ
v Gorici na Travniku šte. 5.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 78.

Račun poštne hranilnice šte. 837.315.

Na obnem zboru dne 30. aprila 1910. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugušnikom na vknjižbo po 5 1/2 %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1909. s 6 %.

Stanje 31. dec. 1909.: Zadrugušnikov 1891 z deleži v znesku 85.374 kron. — Hranilne vloge: 1.654.661-17. Posojila: 1.643.638 —. — Rezervni zaklad: 91.740-59. — Vrednost hiš: 354.416-72

Zastonj in poštne prosto

pošlje na zahtevo vsakomur pravkar izdani katalog:

::: Domača knjižnica 1911 :::

Seznam izbranih najboljših del slovenske literature

: : in svetovne literature v dobrih prevodih : :

knjigot 2 let. Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.

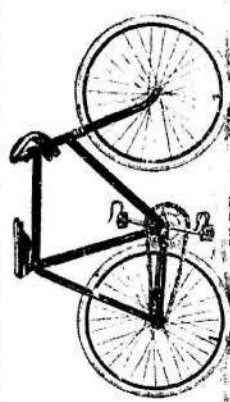
Stojte!

Kdo ne pozna trdke

Stojte!

Kerševani & Čuk

na Stolnem trgu (Piazza Duomo) v GORICI šte. 97

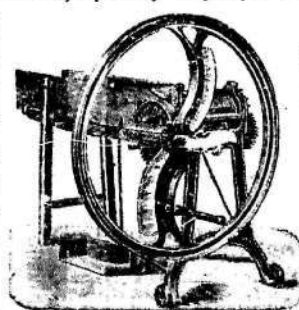

Vsakdo pozna to trdka, ker ima na prodaj Original Victoria šivalne stroje, ki so najboljši, najcenejši, najtrpežnejši in najlažji, ter delajo še po 10 letni uporabi brezšumno, hitro in točno. Original Victoria šivalni stroji so se priljubili vsem šiviljam, krojačem in drugim. Vsakdo naj si ogleda pred nakupom šivalnega stroja.

„ORIGINAL VICTORIA“ šivalne stroje. Trdka da na razpolago učiteljico, ki poučuje brezplačno. Z Original-Victoria šivalnimi stroji se izvršuje vsakovrstno umetno vezenje (rekamiranje) itd. itd.

Ta trdka ima na prodaj vsakovrstno kmetijsko orodje: slamoreznice, stiskalnice, drozgalnice (stroje za mastenje grozdja, pluge, brane itd. itd.)

Nadalje prodaja najboljša dvokolesa bela, rdeča itd. z znamko

KERŠEVANI & ČUK,
ki jih sama izdeluje. Puške, samokrese, drugo belgijsko orožje, streljivo. — Velika izber gramofonov. Daje na obroke.

CENIKI

Ravnokar je izšlo v naši založbi:

Dr. D. Korun & SPARKE, satire in drugo.

184 str. 8°. Cena broširane R 1-60, vezane R 2-40

S takó žgočim sarkazmom, ironijo in satirpersiflažo še ni kmalu kdo osvetil smešnosti našega dejanja in nehanja kakor dr. Korun v svojih Spakah. Kar pa njih čitanje napravlja velezabavno, je poleg duhovitosti poant in izrazitosti jezika zlasti blagodejen humor, ki — z eno edino izjemo — veje iz njih. In ravno zato, ker se zna pisatelj našim navadam in razvadam tako presrečno smejeti, je videti, kakor da bi hotel reči: „Takile smo vsi, ki smo krvavi pod kožo! In naravno, da smo; ker sicer bi ne bili ljudje.“

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani, Kongresni trg 2.

„CROATIA“

zavarovalna zadruga v Zagrebu.

Ustanovljena leta 1884.

Centrala v Zagrebu v lastni palači, vogal Marovske in Preradovičeve ulice. Podružnica v TRSTU, Corso šte. 1, telefon šte. 2594.

Glavna zastopstva: Ljubljana, Novisad, Reka, Osijek in Sarajevo.

Zadruga sprejema pod ugodnimi pogoji zavarovanja sledeče vrste:

I. Na življenje:

1. Zavarovanje glavnic za slučaj ponesrečenja in smrti;
2. zavarovanje dot in dedščin;
3. zavarovanje življenjskih rent.

II. Proti ognju:

1. Zavarovanje stavb (hiš, gospodarskih poslopij, tovarn).
2. Zavarovanje premoženja (pohištva, blaga v trgovinah, gospodarskih strojev, blaga itd).
3. Zavarovanje poljskih pridelkov (žita, sena itd)

III. Zavarovanje steklenih plošč in šip.

Zadruga ima vseh oddelkov znaša K 2.116.216-86
Od tega temeljna glavica 800.000-00
Dohodek letne premije s pristojbinami 1.117.856-98
Izplačane odškodnine 3.923.163-48

Zastopnik za Gorico in okolico:

PETER GRUDEN & Comp.
V GORICI.

Proda se velika hiša

z zemljiščem

ob glavni cesti v Tržaški ulici št. 13.

Natančneje se izve

pri lastniku Ivanu Ušaj, istotam.

Varstvena znamka: „šidro“
Animent. Capsici comp.
Nadomestek za
Anker-Pain-Expeller
je povsod priznано kot najboljšo sredstvo proti prehlajenju itd. Za ceno 80 vin., K 1-40 in 2-— se dobi po vseh lekarnah. Pri nakupu tega, tako priljubljenega domačega zdravila, se je posluževati le originalnih steklenic v škatljah z našo varstveno znamko „šidro“, ker le tako je zagotovljeno, da je izdelek pravi.
Dr. RICHTERJEVA LEKARNA
pri „klatem levu“ v Pragi
Isabethgasse šte. 5 nova.
Dnevno razpoložljive.

KAJ DELA DAME KRASNE?

Gotovo samo

nedosegljiva specijaliteta

V Gorici se prodaja v sledečih trgovinah: Toroš, Drobnik in drug, Ivančič & Kurinčič, Fran Novak, Gosposka ulica.

HALO! — Kar Hagenbeck med zverinami, to trdka Medved med klobuki, čevlji in oblekami!

Cene za mesec december:

Zimska obleka kron 25-
suknja „ „ 23-
čevlji „ „ 12-
klobuk „ „ 2-50

Poživilja tok krvi,
delovanje živcev, utrjuje kožo
proti prehlajenju.

Izvrstno za umivanje glave, ust in
obraza. Izborno sredstvo proti
zobobolu.

FRANCOSKO ŽGANJE „DIANA“

Vaš zdravnik

vam priporoča francosko žganje „Diana“, ker je prepričan o velikih prednostih tega žganja za disinficiranje ust in osvežujočega upljava na kožo, ki ga povzroča dodatek Mentola. Glavna snov franc. žganja „Diana“, je dvakrat destilirano vinsko žganje.

Pri nakupu pazite na znamko. Vsaka steklenica nosi na zamašku in na plombi vžgano gorenjo varstveno znamko.

Domači prijatelj

v pravem pomenu besede, je francosko žganje „Diana“ in to vsled svoje osvežujoče moči, nizke cene in vsestranske porabnosti.

GENE: 1 mala steklenica . K — 50
1 srednja „ 1.20
1 velika „ 2.40

Prodaja se v vseh trgovinah na drobno. Kjer bi se ne dobilo, naj se obrne na „Diana“, izdelava franc. žganja družba z. o. z. Dunaj, L. Hohenstaupfeng 30.

„Dopust je bil letos pokvarjen, kaj ne, saj je bilo grozno.“
„Ti motiš se, dragi prijatelj, jaz nosil sem vedno

„OHO!“

Ravnokar je izšel
velik cenik
ur, zlatnine in
srebrnine.

Islega pošljem na željo
vsakomur — brezplačno.
Rudolf Bus, urar v Kranju.
Ustan. l. 1885. Največja trgovina
na Gorenjskem.

Edina slovenska kislá voda

Tolstovrška slatina

je po zdravniških strokovnjakih priznana
med najboljšimi planinskimi kislimi vodami, je

izborno zdravilo

za katarje v grlu, pljučih, želodcu in črevesih, za želodčni krč, zaprtje, bolezní v ledvicah in mehurju ter pospešuje tek in prebavo. Tolstovrška slatina ni le izborno zdravilna, temveč je tudi osvežujoča

namizna kislá voda.

Odlikovana je bila na mednarodni razstavi v Inomostu 1896 in na higijenični razstavi na Dunaju 1899.

Naroča se pri oskrbnístvu Tolstovrške slatine, pošta Guštanj (Koroško), kjer se dobe tudi ceniki in prospekti.

Del čistih dohodkov gre v narodne namene

Slovinci! Svoji k svojim! Zahtevajte povsod le Tolstovrško slatino! Vsaka slovenska gostilna naj ima le edino slovensko kisló vodo.

Za one, ki trpijo na želodcu!

Vsem onim, ki so si nakopali kako želodčno bolezen s prehlajenjem ali s preobremenjenjem želodca, z zaužitjem slabih, za prebavo težkih, premrzlih ali prevročih jedí ali z nezmernim življenjem — kakor: želodčni katar, krče v želodcu, bolečine v želodcu, težko prebava, li zastíženje, se priporoča tem potom dobro domače sredstvo, čegar blagodejni vpliv se je preiskusil že več let. In to je

Hubert Ullrich-ovo želiščno vino.

To želiščno vino je izdelano iz izvrstnih, zdravilnih želišč in iz vina ter ojači in oživi prebavne organe človeka. Želiščno vino odstrani nerednosti pri prebavljanju in pospešuje tvoritev zdravé krvi.

S pravočasno porabo se udušijo želodčne bolezni že v kaú. Zatorej se ne sme obotavljati pri uporabi. Simptomi, kakor: glavoboli, kolcanje, žganje, napihnjenost, bljuvanje, ki se pojavljajo pri starih želodčnih boleznih, pojenjajo večkrat po par požirkih tega vina.

Z prile in njega slabe posledice, kakor kolika, utripanje, srca, slabo spanje, kakor tudi nabiranje krvi v jetrih, v slezeni in hemoroidne bolečine se odstranijo z želiščnim vinom. Z to no vino odstrani neprebavljivost in vse nepotrebne stvari iz želodca in čreves s tem, da pospešuje stol.

Suho in bledo obličje, pomanjkanje krvi,

slabost so po navadi posledice slabe prebave, pomanjkljive krvotvoritve in bolnega stanja jeter. Osebe, ki nimajo teka, so nervozno oslabiljene in ozlovoljene, trpijo na glavobolu, so brez sna, hiraajo in trpijo. Želiščno vino daje oslabiljenemu življenju novo moč. Želiščno vino povzdiigne tek, pospeši prebavo in hrano, očisti premenbo snovi, po-peši tvoritev krvi, pomiri razdražene živce in vsvari novo veselje do življenja. Mnoga priznavanja in zahvale spričujejo to.

Želiščno vino se dobi v steklenicah po 3 in 4 K v lekarnah sledečih krajev: Gorica, Kornin, Gradišče, Romans, Ajel, Campolongo, Ronke, Tržič, Ajdovščina, Gor. Idrija, Tolmin, Kanal, Čedad, Videm, Palma, Červinjan, Og. ej, Fiumicel, Gradež, Sežana, Vipava, Postojna, Trst, Milje itd., kakor tudi v vseh drugih manjših in večjih krajih Goriško-Gradišćanske v lekarnah.

Tudi razpošiljajo lekarne v Gorici želiščno vino po originalnih cenah v vse kraje Avstro Ogrske.

Svari se pred ponarejanjem!

Zahtevajte izrecno

Hubert Ullrich-ovo Želiščno vino.

Moje želiščno vino ni nobeno tajno sredstvo; njegove sestavine so: vino malaga 450.0, vinski strkljaj 100.0, glicerina 100.0, črno vino 240.0, sok jerebike 150.0, črešnjeve sok 320.0, aniz, razne rastlinske korenine itd. Te sestavine se zmešajo.

Zastonj in poštnine prosto pošljamo na zahtevo
cenik slovenskih knjig in muzikalij
Knjigarna A. Gabršček — Gorica.

Največjo zalogo pohištva na Goriškem z lastno
mizarsko in tapetarsko delavnico ima

Anton Breščak v Gorici

v Gosposki ulici št. 14 (v lastni hiši).

Velika izber žimnic, blazin za pod glavo, ogledal, slik, okvirjev, stolic. itd. ter vse potrebno za hišno opravo.

Cene konkurenčne, ker prodaja blago lastnega izdelka.

Oglejte si zalogo in prepričajte se!

Sans souci

najboljša tuzemska znamka napravljena po francoskem načinu.

Carte d'Or, Carte blanche, Asti spumante, Bakarska vodica.

Giennaro Ossoinack

odlikovana klet šampanjca

Grica, Via G. Carducci št. 6.

Na zahtevo se pošlje cenike

Poučajo se Vam bo mnogo
Pozor! ni vrednih ponarjanj.

Zahleva naj se izrecno Globin iz
tovarne Fritz Schulz ml. akc. ur.

Redka prilika!

Neka tovarna, ki je trpela vsled povodnji, mi je poverila razprodajo rešenega blaga — več tisoč kosov krasnih, gorkih

flanelastih odej

najnovejših vzorcev in lepih barv. Vodni madeži se komaj poznajo. Odeje so primerne za vsako gospodinjstvo. Dolžina 190 cm, širina 135 cm. Razpošiljam po povzetju in sicer: 3 lepe flanelaste odeje modnih barv in vzorcev za K 9, 4 odeje (konjske) za K 10. — Kdor here to ponudbo, naj takoj naroči — in ne bo se kesal.

OTON BEKERA, c. kr. finanč. nadstr. v. p.
Nachod (Češko).

Ustanovljena trdka 1866.

J. Drufovka — Gorica

Gosposka ulica 3.

Tovarniška zaloga usnja ter potreščin za čevljarje. — Usnje za sedlarje in knjigoveze l. t. d.

Lasna strojarna v Černičah.

Odlikovana tovarna nadplatov.